

Vec C-349/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

29. júl 2020

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania:

First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

29. júl 2020

Odvolatelia:

NB

AB

Odporca:

Secretary of State for the Home Department

Vedľajší účastník:

Vysoký komisár OSN pre utečencov (UNHCR)

Predmet konania vo veci samej

Vec sa týka odvolania, ktoré podala matka (NB) a jej ťažko zdravotne postihnutý syn (AB), proti rozhodnutiu Secretary of State for the Home Department (minister vnútra, Spojené kráľovstvo) (ďalej len „minister vnútra“) z 3. septembra 2019, ktorým im bolo odmietnuté udelenie azylu alebo poskytnutie humanitárnej ochrany v Spojenom kráľovstve podľa príslušných predpisov Spojeného kráľovstva pre prisťahovalectvo. NB a AB sú palestínski utečenci bez štátnej príslušnosti, ktorí predtým bývali v utečeneckom tábore Al Bass na juhu Libanonu. Tento utečenecký tábor prevádzkuje Agentúra Organizácie Spojených národov pre pomoc a prácu v prospech palestínskych utečencov na Blízkom východe (UNRWA), ktorá poskytuje pomoc a ochranu palestínskym utečencom v pásme Gazy, na západnom brehu Jordánu (vrátane východného Jeruzalemu), Libanone, Jordánsku a Sýrii. NB sa v súčasnosti nachádza v Spojenom kráľovstve spolu s jej manželom, KB, a piatimi deťmi (vrátane AB) vo veku od 7 mesiacov do 14 rokov. AB má 13 rokov. Všetci rodinní príslušníci (okrem najmladšieho dieťaťa, H, ktoré sa narodilo v Spojenom kráľovstve) sú palestínski utečenci, ktorí sú zaregistrovaní agentúrou UNRWA. Rodičia a ich v tom čase štyri deti opustili Libanon v septembri 2015 a na základe udelených víz vycestovali do Spojených štátov. Následne 11. októbra 2015 prišli do Spojeného kráľovstva. Nie sú k dispozícii akékoľvek bližšie údaje týkajúce sa ich pobytu v Amerike a ich príchodu do Spojeného kráľovstva, aj keď sa zdá, že rodina zaplatila obchodníkom s ľuďmi 10 000 USD, aby im zabezpečili cestu do Ameriky a následne do Spojeného kráľovstva. Hlavným dôvodom ich cesty do Spojeného kráľovstva mala byť túžba rodičov zabezpečiť pre ich ťažko zdravotne postihnutého syna, AB, ktorý má rôznorodé a komplexné potreby, primeranú a vhodnú lekársku starostlivosť a vzdelávanie. Manžel NB, KB, už požiadal o azyl v Spojenom kráľovstve v roku 2016 pre seba, NB a ich štyri deti ako nezaopatrované osoby. Žiadosti KB sa nevyhovelo, pretože First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) (United Kingdom) [Súd prvého stupňa (oddelenie pre azyl a prisťahovalectvo), Spojené kráľovstvo] svojím rozhodnutím z 2. októbra 2018 určil, že jeho tvrdenie, na ktorom bola v tom čase založená jeho žiadosť o azyl, že by bol ohrozený Hizballáhom, ak by sa jeho rodina vrátila do Libanonu, bolo nepravdivé. V tomto rozhodnutí sa tiež konštatovalo, že zdravotný stav AB nenapĺňa kritériá uvedené v rozsudku House of Lords (Snemovňa lordov, Spojené kráľovstvo) [teraz UK Supreme Court (Najvyšší súd Spojeného kráľovstva)] z roku 2005 na určenie toho, či sú zdravotné problémy žiadateľa o azyl dostatočne závažné na to, aby zabránili vyst'ahovaniu žiadateľa o azyl zo Spojeného kráľovstva. Po tomto rozhodnutí First-tier Tribunal (Súd prvého stupňa) právnicki zastupujúci NB a AB odvolateľom v marci 2019 poradili, aby požiadali o azyl každý sám za seba. Pred zamietavým rozhodnutím z 3. septembra 2019 a v nadväznosti na vyhlásenia právnikov zastupujúcich NB a AB, Secretary of State (minister vnútra) uviedol, že hoci v Libanone dochádza k diskriminácii Palestínčanov so zdravotným znevýhodnením, situácia NB, a najmä AB,

nepredstavuje prenasledovanie, závažnú ujmu, resp. zlé zaobchádzanie alebo neprimeraný zásah do ich práv, ktoré im vyplývajú z článku 8 Európskeho dohovoru o ľudských právach.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Hlavnou spornou otázkou v tejto veci je to, či pre NB a AB (a v širšom zmysle ostatných rodinných príslušníkov) existuje právny základ, na základe ktorého by boli oprávnení zostať v Spojenom kráľovstve. Ich vec závisí od presného významu kľúčového ustanovenia Ženevského dohovoru OSN o právnom postavení utečencov z roku 1951 (článok 1D) a článku 12 ods. 1 písm. a) smernice Rady 2004/83/ES z 29. apríla 2004 o minimálnych normách pre uznanie a postavenie štátnych príslušníkov tretích krajín alebo osôb bez štátnej príslušnosti ako utečencov alebo osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu z iných dôvodov, a o obsahu poskytnutej ochrany (ďalej len „kvalifikačná smernica“) a rovnako znejúceho článku 12 ods. 1 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/95EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (ďalej len „prepracované znenie kvalifikačnej smernice“).

Článok 1D Dohovoru o utečencoch má takéto znenie:

„Tento dohovor sa nevzťahuje na osoby, ktoré v súčasnosti majú ochranu alebo pomoc iných orgánov alebo odborných organizácií Organizácie Spojených národov, než je Úrad Vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov.

Ak takáto ochrana alebo pomoc z akýchkoľvek dôvodov zanikla bez toho, aby sa o postavení týchto osôb definitívne rozhodlo podľa platných uznesení Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov, vzťahujú sa na ne *ipso facto* ustanovenia tohto dohovoru.“

Článok 12 ods. 1 písm. a) kvalifikačnej smernice a prepracovaného znenia kvalifikačnej smernice je úzko spätý s článkom 1D Dohovoru o utečencoch a znie takto:

„Štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátneho občianstva sú vylúčení z postavenia utečenca, ak:

a) patria do rozsahu pôsobnosti článku 1 písm. D Ženevského dohovoru, ktorý sa týka ochrany alebo pomoci od orgánov alebo agentúr Organizácie Spojených národov iných ako Vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov. Ak takáto ochrana alebo pomoc z akéhokoľvek dôvodu zanikla bez toho, aby sa o postavení týchto osôb definitívne rozhodlo v súlade s príslušnými

uzneseniami Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov, tieto osoby budú oprávnené *ipso facto* na výhody z ustanovení tejto smernice.“

Secretary of State (minister vnútra) tvrdí, že všetci rodinní príslušníci, s výnimkou sedemmesačného dieťaťa, H, stále spadajú pod ochranu a pomoc UNRWA, ktorá je orgánom alebo agentúrou Organizácie Spojených národov odlišnou od UNHCR v zmysle prvého odseku článku 1D Dohovoru o utečencoch/článku 12 ods. 1 písm. a) kvalifikačnej smernice a že táto ochrana a pomoc nezanikla v zmysle uvedených ustanovení. Za pomoci veľmi rozsiahlej a špecializovanej dokumentácie First-tier Tribunal (Súd prvého stupňa) vykonal analýzu príslušnej vnútroštátnej judikatúry, judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Európskej únie (najmä rozsudku Súdneho dvora z 19. decembra 2012 vo veci C-364/11, El Kott a i.), a dôkladne preskúmal situáciu palestínskych utečencov v Libanone a zdravotnícke a vzdelávacie zariadenia dostupné v utečeneckom tábore Al Bass pre deti s ťažkým zdravotným postihnutím, ako je AB.

Vnútroštátny súd tiež vo všeobecnosti vykresľuje bezútešný obraz situácie palestínskych utečencov v táboroch v Libanone. Životné podmienky v týchto táboroch charakterizuje preplnenosť a niekedy násilie. Palestínčania sú ako cudzinci vylúčení z libanonského zdravotného a vzdelávacieho systému a pri hľadaní zamestnania čelia početným prekážkam. V dôsledku uvedeného a aj z dôvodu zhoršujúcej sa ekonomickej situácie v Libanone v priebehu posledných rokov čelí palestínske spoločenstvo pokračujúcej sociálno-ekonomickej marginalizácii.

Prejudiciálne otázky

„Pri posudzovaní, či došlo k zániku ochrany alebo pomoci zo strany UNRWA v zmysle druhej vety článku 12 ods. 1 písm. a) kvalifikačnej smernice Palestínčanovi bez štátnej príslušnosti zaregistrovanému agentúrou UNRWA, pokiaľ ide o pomoc poskytovanú osobám so zdravotným postihnutím:

1. Zohľadňujú sa pri tomto posúdení výlučne len minulé okolnosti, ktoré údajne mali donútiť žiadateľa, aby opustil oblasť pôsobenia UNRWA, v čase, keď túto oblasť opustil, alebo ide aj o posúdenie *ex nunc*, do budúcnosti, teda či žiadateľ môže v súčasnosti využívať takúto ochranu alebo pomoc?

2. V prípade, ak je odpoveď na otázku 1 taká, že posúdenie zahŕňa aj posúdenie do budúcnosti, je legitímne analogicky vychádzať z ustanovenia článku 11 o skončení, že ak žiadateľ dokáže preukázať v minulosti existujúci kvalifikačný dôvod, na základe ktorého opustil oblasť UNRWA, členskému štátu prináleží, aby preukázal, že takýto dôvod už viac neexistuje?

3. Na to, aby na odchod takejto osoby existovali objektívne opodstatnené dôvody súvisiace s ochranou alebo pomocou poskytovanou zo strany UNRWA, je potrebné preukázať úmyselné spôsobenie ujmy alebo odmietnutie poskytnutia

pomoci (konaním alebo opomenutím konať) zo strany UNRWA alebo štátu, v ktorom pôsobí?

4. Je relevantné zohľadniť pomoc poskytnutú týmito osobám aktérmi občianskej spoločnosti akými sú mimovládne organizácie?“

Citované predpisy medzinárodného práva

Ženevský dohovor Organizácie spojených národov z roku 1951 o právnom postavení utečencov (ďalej len „Dohovor o utečencoch“), najmä článok 1D

Usmernenia UNHCR k medzinárodnej ochrane č. 13 z decembra 2017 o uplatniteľnosti článku 1D Dohovoru o utečencoch na palestínskych utečencov

Európsky dohovor o ľudských právach, najmä články 3 a 8

Citované ustanovenia práva Únie a judikatúra

Smernica Rady 2004/83/ES z 29. apríla 2004 o minimálnych normách pre uznanie a postavenie štátnych príslušníkov tretích krajín alebo osôb bez štátnej príslušnosti ako utečencov alebo osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu z iných dôvodov, a o obsahu poskytnutej ochrany (ďalej len „kvalifikačná smernica“) (Ú. v. EÚ L 304, 2004, s. 12), najmä článok 12.

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9).

Rozsudok z 19. decembra 2012, El Kott a i. (C-364/11, EU:C:2012:826), najmä body 51, 52, 58, 61, 76 a výrok.

Rozsudok z 25. júla 2018, Alheto (C-585/16, EU:C:2018:584), najmä bod 134, a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát AG Mengozzi, najmä body 39 a 45.

Rozsudok z 24. apríla 2018, MP/Secretary of State for the Home Department (C-353/16, EU:C:2018:276), najmä bod 57.

Rozsudok z 2. marca 2010, Abdulla a i. (C-175/08, C-176/08, C-178/08 a C-179/08, EU:C:2010:105), body 66 a 69.

Rozsudok zo 7. novembra 2013, X, Y a Z (C-199/12 až C-201/12, EU:C:2013:720), body 63 a 72.

Rozsudok z 18. decembra 2014, M'Bodj (C-542/13, EU:C:2014:2452).

Rozsudok zo 17. júna 2010, Bolbol (C-31/09, EU:C:2010:351).

Citované vnútroštátne právo

The Refugee or Person in Need of International Protection (Qualification) Regulations 2006 and the Immigration Rules (the 2006 Regulations) [(Kvalifikačné) nariadenia z roku 2006 o utečencoch alebo osobách, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, a pravidlá pre prisťahovalectvo (ďalej len „nariadenia z roku 2006“)]. Uvedené predpisy vykonávajú smernicu 2004/83 a upravujú priznávanie postavenia utečenca v Spojenom kráľovstve.

Takisto sa vo veľkej miere odkazuje na rôzne dokumenty Home Office (Ministry of the Interior) (Ministerstvo vnútra, Spojené kráľovstvo), najmä na Politiku krajiny a informačnú poznámku o Libanone (jún 2018), ktorá poskytuje podrobné informácie o krajine, ktorú používajú tvorcovia politiky a osoby s rozhodovacími právomocami pri tom, ako sa zaoberajú rôznymi typmi ochrany a ľudsko-právnymi nárokmi.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 1 Právnicki zastupujúci NB a AB v podstate tvrdia, že zdravotnícke a vzdelávacie zariadenia v utečeneckom tábore Al Bass sú úplne nevyhovujúce na zabezpečenie vysoko-špecializovanej starostlivosti, ktorú vyžaduje AB. Podľa dôkazov, ktoré predložili jeho rodičia, sa AB podroboval fyzioterapeutickej liečbe dvakrát do týždňa; túto liečbu zabezpečovala jedna z charitatívnych organizácií, ktoré pôsobia v tábore. S výnimkou osobitných chirurgických zákrokov toto bola údajne celá lekárska pomoc, ktorú AB dostal v Libanone. Prístup k bežnému vzdelávaniu nebol pre niekoho v situácii AB možný. Secretary of State (minister vnútra) spochybňuje tvrdenie, že zdravotnícke a vzdelávacie zariadenia v tábore sú úplne nevyhovujúce. Vnútroštátny súd skúma dôkazy predložené oboma stranami. Odvoláva sa na správu vypracovanú nezávislým sociálnym pracovníkom z decembra 2019, ktorá poukazuje na významný pokrok, ktorý urobil AB odkedy začal navštevovať špecializovanú školu v Anglicku pre 11 až 19 ročných študentov trpiacich vážnymi a ťažkými poruchami učenia. Pokrok, ktorý urobil AB, mal podľa tejto správy pozitívny účinok na celú rodinu. Tento pozitívny účinok by sa podľa tejto správy úplne zvrátil, ak by AB a jeho rodina boli donútení vrátiť sa do Libanonu. V mene NB a AB sa uvádzajú tvrdenia, že značné zlepšenie stavu AB naznačuje, že v Libanone nedostával primeranú pomoc pri vzdelávaní. Vnútroštátny súd prikladá tejto správe značnú váhu.
- 2 Právnik zastupujúci Secretary of State (minister vnútra) tvrdí, že v utečeneckom tábore Al Bass sa nachádza zariadenie s názvom „Centrum včasnej intervencie“, ktoré prevádzkuje Humanitárna organizácia palestínske ženy a ktoré je financované charitatívnou organizáciou Zdravotná pomoc pre Palestínčanov. Podľa informácií získaných vo februári 2020 od osoby zastupujúcej Centrum včasnej intervencie toto centrum poskytuje služby najmä pre palestínske deti so

zdravotným postihnutím do šiestich rokov veku, pričom základné služby a rôzne špecializácie sú v obmedzenejšom rozsahu dostupné aj pre staršie deti s ťažkým zdravotným postihnutím. Právnik zastupujúci Secretary of State (minister vnútra) tvrdí, že rodičia AB sa pred odchodom z Libanonu v septembri 2015 nepokúsili obrátiť na Centrum včasnej intervencie, aby zistili, či by mohlo poskytnúť primeranú pomoc AB, hoci KB vedel o jeho existencii, pričom uviedol, že je veľmi malé a že pre jeho syna nie je vôbec vhodné, pretože poskytuje pomoc iba malým deťom. Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, konštatuje, že rodičia AB nepreukázali, že rodina nemohla z vážnych dôvodov získať prístup k dostatočnému vzdelávaniu a pomoci poskytovaných zo strany mimovládnych organizácií, akými sú tie, ktoré majú na starosti Centrum včasnej intervencie.

Stručné odôvodnenie podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 3 Vnútroštátny súd uvádza, že je nesporné, že NB a AB spadajú do osobnej pôsobnosti článku 1D Dohovoru o utečencoch, keďže v minulosti požívali ochranu alebo pomoc poskytovanú zo strany UNRWA. V dôsledku uvedeného a v súlade s výrokom rozsudku vo veci C-364/11, El Kott a i., sú vylúčení z ochrany poskytovanej utečencom, ibaže by vedeli preukázať, že UNRWA im prestala poskytovať pomoc a ochranu z dôvodu alebo dôvodov, ktoré nemohli ovplyvniť a ktoré nastali nezávisle od ich vôle.
- 4 Právnici zastupujúci NB a AB tvrdia, že majú nárok na to, aby sa na nich vzťahoval druhý odsek článku 1D, pretože ich odchod z Libanonu bol odôvodnený objektívnymi príčinami, ktoré nemohli ovplyvniť a ktoré nastali nezávisle od ich vôle, a to preto, že „UNRWA nebola schopná splniť podmienky svojho mandátu vo vzťahu k deťom s ťažkým zdravotným postihnutím“, a pretože AB čelil (a stále čelí) „závažnej diskriminácii“ z dôvodu svojho zdravotného postihnutia. Právnik zastupujúci Secretary of State (minister vnútra) tvrdí, že na tomto základe nemôžu uspieť, pretože AB bola poskytnutá dostatočná pomoc, pokiaľ ide o jeho zdravotné postihnutie, keď žil v Libanone a bola by mu tam tiež poskytovaná dostatočná pomoc po jeho návrate.
- 5 Podľa vnútroštátneho súdu prvým problémom, ktorý vzniká pri riešení tohto sporu, je to, čo sa označuje ako „problém časového určenia“. Nie je jasné, či test, ktorý sa má uplatniť, je čisto historický (alebo *ex tunc*), ktorý posudzuje okolnosti, ktoré prinútili dotknutú osobu opustiť oblasť pôsobenia UNRWA v čase, keď tak urobila, alebo či ide o test, ktorý dodatočne alebo alternatívne zahŕňa posúdenie *ex nunc*. Vnútroštátny súd konštatuje, že znenie príslušných právnych predpisov („ak takáto ochrana alebo pomoc z akéhokolvek dôvodu zanikla“; druhý odsek článku 1D Dohovoru o utečencoch a článok 12 ods. 1 písm. a) kvalifikačnej smernice/prepracovaného znenia kvalifikačnej smernice) vyžaduje čisto historický test, zatiaľ čo judikatúra (niektoré rozhodnutia) podporuje výklad *ex nunc*. Podobne hlavné akademické štúdie článku 1D vyjadrujú nejednoznačnosť v súvislosti s tým, či je tento test čisto historický alebo je to tiež test *ex nunc* alebo

ich kombinácia. Ak by sa malo vychádzať z toho, že príslušné ustanovenie kategoricky vyžaduje tak test *ex tunc*, ako aj test *ex nunc*, mohlo by to mať za následok, že s palestínskymi utečencami by sa zaobchádzalo prísnejšie ako s utečencami spadajúcimi do pôsobnosti článku 1A ods.2 Dohovoru o utečencoch, pretože poslední uvedení musia vyhovieť len testu *ex nunc* (pozri rozsudok zo 7. novembra 2013, X, Y a Z, C-199/12 až C-201/12, EU:C:2013:720, body 63 a 72). Právnicki zastupujúci NB a AB tvrdia, že ak môžu preukázať kvalifikačný dôvod, pre ktorý odvolatelia opustili oblasť pôsobenia UNRWA, štátu prináleží, aby preukázal, že ochrana a pomoc sú teraz dostupné. Okrem toho by sa dalo z hľadiska predmetu a účelu tiež uviesť, že prístup k posudzovaniu zániku čisto z historického hľadiska by najlepšie zodpovedal predpokladu, že palestínski utečenci sú už utečencami. Malo by byť dostačujúce, aby jednoducho preukázali zánik z objektívnych dôvodov v čase odchodu bez nutnosti potreby preukázať aj niečo týkajúce sa ich súčasných okolností, ktoré nastali po ich odchode. Nejasnosť v týchto veciach vytvára základ pre prvé dve otázky vnútroštátneho súdu.

- 6 Druhá sporná vec, ktorá vnútroštátnemu súdu nie je jasná, sa týka kvality ochrany alebo pomoci poskytovanej zo strany UNRWA. S prihliadnutím na rôzne formy diskriminácie zo strany libanonských orgánov voči Palestínčanom bez štátnej príslušnosti sa vnútroštátny súd domnieva, že sa musí zamerať na činnosť samotnej UNRWA. Domnieva sa, že nie je ani zďaleka zrejmé, že UNRWA uskutočňuje politiku úmyselného neposkytovania (konaním alebo opomenutím konať) pomoci osobám so zdravotným postihnutím. Právnicki zastupujúci NB a AB tvrdia, že úmysel nie je v tomto ohľade relevantný, keďže článok 12 ods. 1 písm. a) kvalifikačnej smernice odkazuje na zánik ochrany alebo pomoci „z akéhokoľvek dôvodu“. Právnik zastupujúci Secretary of State (minister vnútra) s týmto nesúhlasí. Vnútroštátny súd sa domnieva, že hoci úmysel môže byť irelevantný, otázka účinnosti relevantná je. S odkazom na bod 65 rozsudku El Kott sa vnútroštátny súd domnieva, že Súdny dvor bezpochyby považuje za relevantné posudzovať účinnosť „ochrany alebo pomoci“ podľa toho, či je UNRWA schopná zabezpečiť životné podmienky zodpovedajúce jej poslaniu. Prinajmenšom z jedného uhla pohľadu je možné povedať, že UNRWA poskytuje účinnú ochranu alebo pomoc rodine tým, že sa snaží implementovať záruky na dôstojné životné podmienky, a ak sa vyskytli nejaké nedostatky, tak tie neboli úmyselné. Vnútroštátny súd tiež považuje za dôležité zistiť, ako môže UNRWA pôsobiť v širšom rámci dotknutého štátu (v tomto prípade Libanonu).
- 7 Posledná otázka, ktorej objasnenie žiada vnútroštátny súd od Súdneho dvora, sa týka úlohy aktérov občianskej spoločnosti (akými sú mimovládne organizácie), a to na účely posúdenia účinnosti ochrany a pomoci poskytovanej zo strany UNRWA. Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, sa odvoláva na „nespočetné množstvo aktérov občianskej spoločnosti vykonávajúcich činnosť na juhu Libanonu“, vrátane charitatívnej organizácie, ktorá financuje Centrum včasnej intervencie v tábore Al Bass. Vnútroštátnemu súdu, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, nie je jasné, či úloha týchto aktérov občianskej spoločnosti je relevantná na účely posúdenia účinnosti

ochrany a pomoci poskytovanej zo strany UNRWA. Z tohto dôvodu bola položená štvrtá prejudiciálna otázka.

PRACOVNÝ DOKUMENT